# Java web-alkalmazások 2.

A Java Server Pages technológia (JSP, JSP elemkönyvtárak, JSTL)

**Simon Károly** simon.karoly@codespring.ro

- Statikus és dinamikus részekkel egyaránt rendelkező webes tartalmak készítése
   → megjelenítés.
- JSP: szöveges dokumentum, amely statikus tartalmat (HTML, XML stb.) és JSP elemeket tartalmaz.
- A JSP elemek esetében kétféle szintaxis alkalmazható: standard vagy XML alapú (az utóbbi akkor javasolt, ha a JSP-nek érvényes XML dokumentumnak kell lennie, amely valamilyen XML API-val feldolgozható).
- A JSP háttérben servlet-ként fut, alapviselkedését (pl. kérések kiszolgálása), életciklusát ez a tény határozza meg.
- Egy JSP-hez érkezett kérés esetében a konténer ellenőrzi, hogy a JSP-nek megfelelő servlet régebbi-e az oldalnál, és ha igen servlet forráskódot generál az oldalból és automatikusan lefordítja a servlet osztályt.

### JSP elemek

#### Fordítás:

- Direktívák: szabályozzák, hogy a web-konténer hogyan végezze a fordítást.
- Szkript elemek: a servlet kódjába lesznek beillesztve.
- EL kifejezések: a kifejezés kiértékelőnek lesznek átadva paraméterként.
- jsp:setProperty és jsp:getProperty elemek a JavaBean metódushívásaiba lesznek alakítva.
- jsp:include és jsp:forward elemek a megfelelő servlet API hívásokba lesznek alakítva.

<jsp:directive.include> file="URL" />

 Saját elemek (custom tags): az elemkezelő (tag handler) megfelelő hívásaiba lesznek alakítva.

### JSP – hibakezelés

- Az errorPage attribútum határozza meg, hogy a konténer hova továbbítson hiba esetén. Pl. <%@page errorPage="errorpage.jsp"%>.
- Az isErrorPage paraméter beállítja, hogy az illető JSP oldal legyen a hibakezelő oldal: <%@page isErrorPage="true"%>.
- Egy javax.servlet.jsp.ErrorData objektum tartalmazza a hibaadatokat, ennek segítségével lehet megmutatni a kliensnek a hiba okára vonatkozó információt. Pl: \${pageContext.errorData.statusCode} a kód lekérdezése, \${pageContext.errorData.throwable} a dobott kivétel lekérdezése.
- A statikus tartalom esetében a contentType attribútum segítségével állíthatjuk be a tartalom típusát és a használt kódolást (a böngésző helyesen értelmezhesse az adatokat):

Pl.: <%@page contentType="text/html;charset=UTF-8"%>

## JSP – szkript elemek

#### Szkriptlet:

- <% %> elemek közötti Java kód, amely belekerül a servlet kódjába, a jspService() metódusba, a JSP oldalon elfoglalt helyének megfelelően.
- Nem definiálhatunk szkriptleten belül metódusokat, mivel az metódusok egymásba ágyazását eredményezné és a Java ezt nem támogatja. Változókat deklarálhatunk, de ezek lokális változók lesznek.

#### Kifejezés:

- <%= %> elemek közötti Java kód, amely egy String-et ad vissza, és ez az out.print() metódusnak lesz átadva.

#### Deklaráció:

- <%! %> elemek közötti rész, változókat, vagy metódusokat deklarál.
- A metódusok a JSP-nek megfelelő servlet osztályszintű tagjai lesznek.
- A változók példányváltozók lesznek → ezek használatára figyelni kell a szálkezelési problémák miatt (használatukat kerülni javasolt).
  - Az erőforrás-menedzsment konténer-specifikus, de általában a konténer egy adott servlet osztálynak csak egyetlen példányát hozza létre, vagy osztott rendszer esetében virtuális gépenként egy példányát (az is lehetséges, hogy pooling mechanizmust alkalmaz). A különböző kéréseket viszont különböző véghrehajtási szálakon szolgálja ki (thread pool-t alkalmaz). A szinkronizálással kapcsolatos problémák megoldása a programozó feladata. Megjegyzés: a SingleThreadModel interfész érvénytelennek volt nyilvánítva.
  - Más megoldások: munkamenet (session) objektumban, vagy kérés objektumban tárolhatjuk az adatokat, lokális változókat használhatunk a szkriptleteken belül. Vagy: szinkronizált hozzáférés (de ez a teljesítmény kárára mehet – nem javasolt).

## JSP – implicit objektumok

- request: a kérés objektum (HttpServletRequest típusú)
- response: a JSP által küldött válasz (HttpServletResponse típusú)
- **out**: a válasz objektumhoz tartozó adatfolyam, puffer alkalmazása (közvetlen módon ritkán használjuk, mivel JSP kifejezést használhatunk)
- session: a munkamenet objektum (lekérés request.getSession())
- **application**: alkalmazásszintű adatok tárolása (ServletContext típusú, lekérés getServletConfig().getContext())
- page: az aktuális JSP oldalra mutat (tulajdonképpen a this szinonímája)
- config: ServletConfig típusú, a JSP-nek megfelelő servlet inicializálása
- pageContext: a JSP kontextusa, amely get metódusokon keresztül hozzáférhetővé teszi a session, request, response stb. objektumokat
- exception: hiba esetén a hibát okozó kivételt tartalmazza

### JSP – JavaBean-ek

- jsp:useBean elemmel deklaráljuk, hogy egy JSP egy JavaBean-t fog használni.
- </jsp:useBean>
  Pl. <jsp:useBean id="locales" scope="application" class="mypkg.MyLocales"/>
- A hatókör (scope) lehet: application, session, request, vagy page
- Ha még nem létezik a bean, és a class meg van határozva, a web-konténer létrehozza és a megfelelő hatókörben tárolja.
- A type lehetőséget ad konverzióra (ha már létezik az objektum). Nem példányosít, ha az objektum még nem létezik, de együtt is használható a classel (ebben az esetben megtörténik a példányosítás).
- Az id attribútum meghatározza a bean nevét a hatókörön belül, ezen keresztül hivatkozhatunk rá kifejezésekben, vagy más JSP elemekben.

### JSP – JavaBean-ek

- A tulajdonságok beállítása a jsp:setProperty elemmel történik. A beanName attribútumnak meg kell egyeznie a useBean elemben megadott id-val. Példák:
- String:

```
<jsp:setProperty name="beanName" property="propName" value="string" />
```

Kérés paraméter:

```
<jsp:setProperty name="beanName" property="propName" param="paramName"/>
```

Kérés paraméter, amely megegyezik a bean tulajdonságával:

```
<jsp:setProperty name="beanName" property="propName"/>
<jsp:setProperty name="beanName" property="*"/>
```

Kifejezés:

- A tulajdonságok kinyerése a jsp:getProperty elemmel történik. A tulajdonság értékét karaktersorrá (String) alakítja és beszúrja a válaszba
- <jsp:getProperty name="beanName" property="propName"/>
- A beanName attribútumnak a useBean id attribútumával kell megegyeznie, a JavaBean-en belül kell léteznie egy getPropName() metódusnak.

## JSP – Expression Language

- EL kifejezések segítségével is hozzáférhetünk JavaBean-ekben tárolt adatokhoz.
   A beanek tulajdonságai a . operátorral érhetőek el, bármilyen mélységig beágyazva.
- \${bookDB.bookDetails.title}
- Egy "name" nevű bean elérhető a \${name} kifejezéssel, egy tulajdonsága elérhető a \${name.valami1.valami2} szintaxis alkalmazásával.
- Az EL kifejezéseket a JSP kifejezés-kiértékelő dolgozza fel. Ez kikapcsolható az isELIgnored attribútum alkalmazásával:
- <%@page isELIgnored ="true|false"%>
- Kiértékelés: <some:tag value="some\${expr}\${expr}text\${expr}"/>
- A kifejezések balról jobbra lesznek kiértékelve, majd karaktersorrá alakítva és összefűzve. A keletkezett karaktersor a várt típusba lesz alakítva.
- A web-konténer a PageContext.findAttribute(String)-el keresi meg a változót, amely az EL kifejezésben megjelenik.
- Pl. a \${product} kifejezésre a konténer megkeresi a product-ot a page, request, session, illetve application hatókörökben és visszaadja annak értékét.

### JSP – include és forward

- Tartalom újrafelhasználása, include direktíva: a JSP servlet osztályba történő átfordításakor lesz alkalmazva, a statikus vagy dinamikus tartalom hozzá lesz fűzve a JSP tartalmához: <%@include file="filename"%>
- A jsp:include a JSP futása közben lesz feldolgozva, statikus vagy dinamikus tartalom beágyazását eredményezi: <jsp:include page="includedPage"/>
- A jsp:forward a Servlet API által biztosított továbbítás funkcionalitást valósítja
   meg: <jsp:forward page="filename"/>
- Ha további adatokat akarunk a céloldalnak átadni, megtehetjük a jsp:param elem segítségével:

• Az új paraméterek hatóköre a jsp:include vagy jsp:forward hívás, nem érvényesek a metódusok visszatérése után.

## Java web-alkalmazások: MVC

#### MVC:

Modell: JavaBean-ek

Nézet: JSP

Vezérlés: Servlet

- Fogadja a kérést és paramétereit, a paramétereket a megfelelő típusba alakítja és ellenőrzi helyességüket
- Meghívja a megfelelő üzleti logikával kapcsolatos metódusokat
- Az eredmény alapján továbbít a megfelelő nézethez (JSP)

#### Működés:

- A kliens (böngésző) kérést (GET vagy POST) intéz a szerverhez.
- A konfigurációs állomány alapján a szerver a kérést a megfelelő Servlet-hez továbbítja.
- A Servlet a kérés URL alapján meghívja a megfelelő parancsobjektumot.
- A parancsobjektum kommunikál az üzleti logikáért felelős komponensekkel, majd átirányít a megfelelő nézetre (JSP).
- A nézet megjeleníti a megfelelő információkat a kliens browserében.
- Mivel a JSP-k tulajdonképpen a háttérben Servlet-ként futnak, elvileg felcserélhetőek, de az MVC elv szempontjából mindeniknek megvan a maga előnye: a Servletek alkalmasabbak a vezérlésre és adatfeldolgozásra, a JSP-ket szöveg alapú oldalak (html, xml stb.) létrehozására alkalmasabbak.
- További technológiák és keretrendszerek: JSF, Struts stb.

## Servlet, JSP → MVC

- Az adatokat tároló bean-ek létrehozása.
- A kéréseket kezelő servlet(ek) létrehozása. A servlet kiolvassa a kérés paramétereket, ellenőrzi az adatokat stb.
- A vezérlő servlet kommunikál az üzleti logikát megvalósító komponensekkel, amelyek adatokat szolgáltatnak vissza. Ezeket a bean-ekben tároljuk.
- A bean-eket tároljuk valamelyik Web-hatókörben. A servlet meghívja a megfelelő hatókör-objektum setAttribute metódusát. A bean-re mutató referenciához egy azonosító alapján férhetünk hozzá.
- A Servlet továbbít a megfelelő JSP-re. Kiválasztja a megfelelő nézetet majd alkalmazza a RequestDispatcher forward metódusát.
- A JSP-n belül kinyerjük az adatokat a bean-ekből és felépítjük a nézetet. A JSP oldal jsp:useBean-t elem segítségével fér hozzá a bean-ekhez. Attribútumként a meghatározott hatókört kell megadnunk. Ezután jsp:getProperty-t elemeket használhatunk a bean tulajdonságainak kinyeréséhez.
- Általában a JSP nem hozza létre, vagy módosítja a bean-t, csak megmutatja a servlet által előkészített adatokat.

# JSP elemkönyvtárak

- A JSP technológia lehetőséget ad arra, hogy elemkönyvtárakba (tag library) rendezett saját elemeket hozzunk létre.
- A fejlesztő által definiált JSP elemek ismétlődő feladatokat oldanak meg. Az elemkönyvtárak több összefüggő elemet tartalmaznak (és azok implementációját).
- Kiküszöbölik a szkriptlet kódot a JSP-ben, vagy csökkentik annak mennyiségét, egyszerűbbé teszik a szintaxist, növelik a hatékonyságot, újrafelhasználhatóak.
- Szintaxis:
  - Törzs nélküli:

```
<prefix:tag attr1="value1"...attrN="valueN"/>
```

– Törzs tartalommal:

 A prefix az elemkönyvtárat azonosítja, a tag az elemet, attr1 ... attrN az attribútum nevek (az attribútumok módosítják az elem viselkedését).

## JSTL - standard elemkönyvtár

- JSP Standard Tag Library: egy egységes elemcsomagot használhatunk, az alkalmazás bármely alkalmazásszerverre telepíthető lesz, az elemek implementációja optimalizált.
- A JSTL különböző feladatkörökre kínál elemeket. Néhány elemkönyvtár, és megfelelő URI:
  - Core: http://java.sun.com/jsp/jstl/core
  - Internationalization: http://java.sun.com/jsp/jstl/fmt
  - XML: http://java.sun.com/jsp/jstl/xml
  - SQL: http://java.sun.com/jsp/jstl/sql
- A JSP-ben a következőképpen hivatkozhatunk ezekre:

```
<%@taglib uri="http://java.sun.com/jsp/jstl/core" prefix="c" %>
```

 Az elemek közötti együttműködés történhet implicit módon, amikor egy beágyazott elem egy meghatározott interfészen keresztül együttműködik az őt tartalmazó elemmel, vagy explicit módon, amikor az elem egy változóban információt ad át a környezetnek. A változó nevét a var attribútummal adjuk meg.

### JSTL - core

- Változók használatát támogató elemek: a set elem beállítja egy változó értékét egy EL kifejezés alapján, egy adott hatókörben. Ha a változó még nem létezik, akkor létrehozza.
- Egy változó beállítható a value attribútummal, vagy az elem törzsével:

```
<c:set var="valtozonev" scope="session" value="..."/>
<c:set var="valtozonev"> ... </c:set>
```

A remove elem segítségével eltávolítható:

```
<c:remove var="valtozonev" scope="session"/>
```

Kollekciók bejárása: forEach.

Feltételes elemek:

```
<c:if test="${bean.value}"> ... </c:if>
```

If-then-else: choose elem alkalmazása

#### JSTL - core

Choose elem:

```
<c:choose>
      <c:when test="${count == 0}"> Item not found. </c:when>
      <c:otherwise> No. items: ${count}. </c:otherwise>
</c:choose>
```

 Az import elem segítségével elérhetünk egy URL által megadott erőforrást, amely befűzhető vagy feldolgozható a JSP-ben:

```
<c:import url="/books.xml" var="xml"/>
<x:parse doc="${xml}" var="booklist" scope="application"/>
```

- Az url elem: az encodeURL metódussal megegyező funkcionalitás (munkamenet követése, amikor a sütik ki vannak kapcsolva).
- A param elem kérés paramétereket specifikál.
- A redirect elem HTTP átirányítást végez el.
- A catch elem: kevésbé fontos kivételek esetében nem kell feltétlenül a hibaoldalra továbbítani, a kezelés helyben is történhet, a hiba az oldal hatókörében lesz tárolva.
- Az out elem kiértékel egy kifejezést, és az eredményt a JspWriter objektumba teszi.

## JSTL – i18n, L10n

- Amikor egy kérés érkezik, a JSTL automatikusan beállítja a locale-t a fejléc alapján és kiválasztja a megfelelő erőforrás állományt, felhasználva a paraméterként megadott alapnevet.
- setLocale elem: a kliens által a böngészőben specifikált locale felülírása.
- requestEncoding elem: a kérés objektum karakterkódolásának beállítása.
- message elem: nyelvfüggő üzenetek megjelenítése:

```
<fmt:message key="Choose"/>
```

- param elemekkel az üzenetnek további paramétereket adhatunk meg.
- Az fmt:setBundle elem az erőforrás állományt egy hatókörhöz rendelt változóba menti le.
- Az fmt:bundle egy adott elem törzsében használt erőforrás állományt állít be.
- Formázó elemek: formatNumber, formatDate, parseDate, parseNumber, setTimeZone, timeZone

```
<fmt:formatNumber value="${item.price}" type="currency"/>
```

# JSTL – saját elemek

- Fejlesztés lépései: elemkezelő (tag handler) osztály implementálása, elemkönyvtár leíró (tag library descriptor) létrehozása, elem használata.
- Elemkönyvtár deklarációja:

```
<%@taglib prefix="tt" uri="URI"%>
```

- URI: azonosítja az elemkönyvtár leíróját, amely egy .tld állomány, a WEB-INF könyvtárban, vagy annak valamelyik alkönyvtárában található, vagy JAR állományokban.
- TLD-re hivatkozhatunk direkt módon (útvonal és állomány megadása), vagy indirekt módon egy hozzárendelt név segítségével, mely esetben a telepítésleíróban meg kell adnunk a megfeleltetést.
- A saját elem egy Java osztály, amely megvalósítja a Tag (törzs nélküli), vagy BodyTag interfészt. Alternatív lehetőség: származtatás a TagSupport vagy BodyTagSupport absztrakt osztályokból.